

1630 de ani cu Sfântul Vasile cel Mare

Sfântul

Vasile
cel Mare

Sfântul Vasile cel Mare s-a născut în anul 330, într-o familie foarte credincioasă. Pe mama sa o chema Emilia, iar pe tatăl său Vasile. A făcut parte dintr-o familie cu 10 copii, dintre care 3 vor deveni episcopi: Sfântul Vasile cel Mare, Sfântul Grigorie de Nyssa și Sfântul Petru de Sevasta. Cinci dintre ei vor deveni monahi: cei 3 episcopi, Macrina cea Tânără și Naocratios; iar 6 vor deveni sfinți: cei 3 episcopi pe care i-am amintit, Macrina cea Tânără, Macrina cea Bătrână (bunica Sfântului Vasile) și Emilia (mama Sântului Vasile).

Vasile primește de mic învățătura creștină în casa părintească, apoi studiază la Cezareea Capadociei și Atena unde a avut profesori vestiți.

Iubitor de carte și de trăire duhovnicească, încheagă o prietenie vestită cu Sfântul Grigorie de Nazianz. Viața lor studențească e un model pentru tinerii din totdeauna. Cunoșteau doar două drumuri: al școlii și al Bisericii.

A profesat câțva timp retorica, dar a fost câștigat pentru misiunea bisericească de sora sa, Macrina. A renunțat la plăcerile lumești și a intrat în monahism. A făcut o

primă împărțire a averii sale la săraci. A călătorit pentru cunoașterea monahismului prin pustiurile din Siria, Palestina, Egipt și Mesopotamia, apoi s-a întors hotărât să pună piatra de temelie primei mănăstiri de călugări după criteriul obștei. Aici el a scris *Regulile vieții monahale* (Regulile mari și mici) și a pus bazele *Filocaliei* împreună cu Sfântul Grigorie.

În curând, a fost chemat de episcopul Eusebiu și sfințit preot în anul 364, spre a i se încredința pastorația episcopiei. În 368, cu prilejul unei mari foamete, Sfântul Vasile a organizat admirabil asistența socială. În 370, a fost ales episcop-mitropolit al Cezareei.

În interiorul eparhiei, Sfântul Vasile s-a impus printr-o uriașă activitate dogmatică, pastorală și socială. Pentru a-i ajuta atât pe săraci cât și pe cei bolnavi, a înființat instituții de asistență socială: azile, cantine, case pentru reabilitarea fetelor decăzute moral, spitale (și de leproși), școli tehnice. Toate aceste așezăminte erau cunoscute sub numele de *Vasiliade*. A luptat pentru alinarea

suferințelor celor mulți, dojenindu-i pe bogați. Sfântul Vasile avea grijă de sărmani, de cei bolnavi sufletește și de suferinzi. Îi vizita deseori și îi învăța înțelesul suferinței. S-a purtat cu răbdare și bunătate și față de cei răătăciți din calea adevărului, rugându-se cu lacrimi pentru întoarcerea lor.

Alături de operele sale filantropice, Sfântul a scris opere dogmatice, ascetice, omilii și cuvântări, canoane, o Liturghie care îi poartă numele, precum și un tratat pentru tineri. Ecolul faptelor sale i-a dat apelativul de "cel Mare".

Sfântul Vasile a păstorit Biserica mai bine de 8 ani, închinându-și viața și activitatea în slujba lui Dumnezeu și a semenilor săi.

A adormit întru Domnul în Cezareea la 1 ianuarie 379, rostind cuvintele „Doamne, în mâinile Tale îmi dau sufletul meu”.

O parte din moaștele sale sunt așezate în biserica Mănăstirii Sfinții Trei Ierarhi din Iași.

Bianca Șmalbelgher

Cl. a VII - a, Șc. Gen. nr. 4, Suceava

Dragi copii, vă invităm la un nou

CONCURS

Anul 2009 este anul dedicat Sfântului Vasile cel Mare. Trimiteți fragmente care v-au plăcut din vasta operă a Sfântului Vasile cel Mare sau alte texte despre viața sa.

Primii 100 de copii care ne vor scrie vor primi o icoană cu Sfântul Vasile, iar cei care îi poartă numele vor primi și o carte cu viața Sfântului.